

Co zagraża dzieciom na wsi

Prace, których
NIE WOLNO
powierzać dzieciom
poniżej 16 lat

Kierowanie ciągnikami rolniczymi i innymi maszynami samobieżnymi.

Kierowanie maszynami wymaga wiedzy i doświadczenia. Brak umiejętności ich obsługi może skończyć się wypadkiem. Ofiarą może być nie tylko osoba kierująca, ale także ludzie znajdujący się obok pojazdu. Niebezpieczne są także hałas, drgania i zapylenie towarzyszące pracy ciągnikiem.

Obsługa kombajnów do zbioru zbóż, zielonek i okopowych, maszyn żniwnych, kosiarek rolniczych, pras do słomy i siana, kopaczek do zbioru okopowych.

Wszystkie wyżej wymienione maszyny posiadają bardzo niebezpieczne urządzenia tnące lub zgniatające oraz wiele wirujących części. Maszyna może kogoś przejechać, przewrócić się, pochwycić za rękę lub nogę i ją urwać. Dzieci nie mają dość siły do obsługi dużych maszyn.

Sprzęganie i rozprzęganie maszyn i narzędzi rolniczych, przyczep i wozów z ciągnikami rolniczymi, a także pomoc przy tych czynnościach.

Przy tych pracach można zostać przygniecionym do maszyny lub przyczepy, a nawet przejechanym. Może dojść do obrażeń tułowia, głowy, rąk i nóg, a także do urazu pleców z powodu nadmiernego dźwigania.

Przebywanie na pomostach siewników lub sadzarek do ziemniaków.

Bardzo często dochodzi do wypadków pochwylenia przez ruchome części maszyn, co kończy się najczęściej urwaniem palców, dłoni, a nawet całej ręki. Dlatego dzieci nie mogą przebywać na pomostach w czasie pracy tych maszyn.

Obsługa sieczkarni, śrutowników, gniotowników, mieszalników i zdrabniaczy.

Wykonywanie tych czynności wiąże się z ryzykiem okaleczeń dłoni przez wirujące noże, topory, walce i bębny. Może także dojść do pochwylenia przez wały napędowe i pasy przenoszące napęd od silnika.

Cięcie (obróbka) drewna pilarką tarczową (zwaną także krajzegą lub cyrkularką) oraz wykonywanie czynności pomocniczych: podawanie i odbieranie materiału, usuwanie trocin.

Cięcie pilarką tarczową to jedna z najniebezpieczniejszych prac, przy której dochodzi do największej liczby okaleczeń, amputacji oraz wypadków śmiertelnych. Zagrożenie wypadkiem wzrasta, jeżeli pilarka nie ma osłon, klina rozszczepiającego, czy urządzenia podającego do cięcia poprzecznego. Wówczas często dochodzi do zakleszczenia drewna i jego odrzucenia oraz odprysku drzazg.

Wszelkie prace z użyciem pił łańcuchowych.

Użycie piły łańcuchowej wymaga siły i sprawności dorosłego mężczyzny oraz odpowiedniej wiedzy i wprawy. Nieumiejętne manewrowanie piłą może być przyczyną tragicznego w skutkach kontaktu z łańcuchem tnącym, ciężkich urazów w wyniku „odbicia” piły od drewna, bądź upuszczenia piły na nogę.

Załadunek i rozładunek drewna, ścinanie drzew, ściąganie drzew zawieszonych.

Prace te wymagają specjalnych umiejętności, dużej siły fizycznej i doświadczenia osoby dorosłej. Zawsze występuje niebezpieczeństwo przygniecenia przez drzewo. Osoby wykonujące takie prace są również narażone na zmiżdżenia rąk i nóg.

Obsługa dmuchaw, przenośników taśmowych i ślimakowych.

Podczas wykonywania tych czynności możliwe jest pochwylenie przez wirujące lub przesuujące się elementy maszyn. Szkodliwe dla młodego organizmu jest także zapylenie.

Załadunek, wyładunek i wysiew tlenkowego wapna nawozowego (wapna palonego).

Wapno palone to substancja o silnych właściwościach pyłących, żrących i parzących. Kontakt z tą substancją skutkuje uszkodzeniem błon śluzowych, poparzeniami oczu i skóry.

Wszelkie prace związane z chemicznymi środkami ochrony roślin.

Stosowanie środków chemicznych wymaga wiedzy na ich temat. Należy zachować szczególną ostrożność, ponieważ kontakt z chemicznymi środkami ochrony roślin może prowadzić do zatrucia, a nawet do śmierci.

Prace z użyciem rozpuszczalników organicznych.

Rozpuszczalniki organiczne (benzyny, rozpuszczalniki nitro, chloro-kauczukowe i inne) – składniki farb, lakierów i klejów są bardzo szkodliwe dla zdrowia. Niektóre z tych substancji są rakotwórcze, wnikają do mózgu, powodując jego trwałe uszkodzenie. Opary łączą się z powietrzem, tworząc mieszaniny łatwopalne i wybuchowe.

Topienie i podgrzewanie lepiku lub smoły.

Wykonywanie tych czynności jest niebezpieczne ze względu na możliwość wybuchu i pożaru. Poparzeniu może ulec całe ciało. Ponadto, opary lepiku i smoły zawierają rozpuszczalniki organiczne – substancje szkodliwe dla zdrowia.

Obsługa pieców centralnego ogrzewania oraz obsługa parników i kotłów do gotowania.

Prace te są bardzo niebezpieczne, ponieważ występuje ryzyko wybuchu i pożaru. Istnieje zagrożenie poparzeń rąk i twarzy. Czynności te może wykonywać wyłącznie odpowiedzialna, dorosła osoba.

Obsługa rozplodników (buhajów, ogierów, knurów, tryków).

Dorosłe samce rozplodowe są bardzo silne. Można zostać kopniętym, uderzonym, przygniecionym lub pogryzionym przez pobudzone zwierzę. Rozplodnikami może zajmować się tylko doświadczona i silna osoba dorosła. Najlepiej mężczyzna.

Załadunek i rozładunek zwierząt, prace przy uboju i rozbiorze zwierząt.

Podczas transportu zwierzęta bardzo się stresują. Przerażone zwierzę może próbować uciekać lub bronić się, co może być niebezpieczne. Prace związane z ubojem zwierząt są dużym obciążeniem psychicznym dla młodego człowieka.

Opróżnianie zbiorników z nieczystościami płynnymi, wywóz gnojówki, gnojowicy i zawartości szamba.

W czasie tych czynności może dojść do kontaktu z trującymi gazami oraz chorobotwórczymi bakteriami. Młody człowiek jest narażony na silne zatrucia bardziej niż dorosły, u którego odporność jest większa.

Obsługa ładowaczy i podnośników mechanicznych .

Prace te wymagają posiadania specjalnych umiejętności oraz doświadczenia. Niewprawna obsługa maszyn może skończyć się potrąceniem, przejechaniem lub przygnieceniem osób postronnych.

Wykonywanie wykopów ziemnych, rowów oraz prace w wykopach, prace przy budowie i rozbiórce obiektów budowlanych.

Zawsze trzeba brać pod uwagę, że ściany wykopu mogą się obsuwać i zasypać osobę w dole. Wtedy można się udusić. Osoba dorosła ma większą szansę na wydostanie się spod osuwiska, bo jest silniejsza. Podczas prac budowlanych ściany budynków mogą się zawalić i przygnieść osoby pracujące.

Prace w zamkniętych zbiornikach, pojemnikach lub silosach zbożowych.

Powietrze w zamkniętych zbiornikach często jest bardzo ubogie w tlen. Osobie wykonującej taką pracę grozi śmierć przez uduszenie. W silosach może dojść do obsunięcia się ziarna, zasypania i uduszenia osoby tam przebywającej.

Prace wykonywane w dużym hałasie, niedostatecznym oświetleniu, w pomieszczeniach zapylnych pyłami pochodzenia roślinnego oraz w miejscach narażających na kontakt ze szkodliwymi czynnikami biologicznymi (roztoczami, pasożytami zwierzęcymi, grzybami).

Prace w szkodliwych warunkach środowiska są szczególnie niebezpieczne. Niosą ze sobą ryzyko uszkodzenia słuchu lub wzroku. Mogą także wystąpić uciążliwe uczulenia i alergię u osób pracujących w takich warunkach.

 Wszelkie prace na wysokości powyżej 3 metrów na: pomostach, drabinach, drzewach, dachach itp.

Prace powyżej 1 metra nad ziemią/podłogą mogą być wykonywane wyłącznie pod nadzorem osób dorosłych. Występuje ryzyko upadku z wysokości, co może prowadzić do groźnych urazów głowy, kręgosłupa i kończyn. Nieszczęśliwy upadek może nawet zakończyć się śmiercią.

 Spawanie elektryczne lub pomoc przy spawaniu.

Wykonywanie tych prac grozi naświetleniem szkodliwym promieniowaniem i poparzeniem dłoni oraz twarzy. Występuje także niebezpieczeństwo porażenia prądem.

 Prace związane z dźwiganiem i przenoszeniem ciężkich przedmiotów.

Wykonywanie takich prac wymaga siły fizycznej dorosłego człowieka. Osoba młoda, pracująca ponad swe możliwości jest narażona na bóle i uszkodzenia kręgosłupa, kontuzje stawów oraz zerwanie mięśni.

 Wykonywanie czynności wymagających długotrwałej pracy w wymuszonej, nienaturalnej pozycji.

Częsta i długa praca w nienaturalnej pozycji ciała może prowadzić do deformacji stawów i kości młodego człowieka. Na uszkodzenia szczególnie narażony jest kręgosłup, a jego zwyrodnienia wywołują chroniczny ból i mogą okazać się nieodwracalne.